

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3004/2025
20.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против тужених Грађевинског предузећа „Планум“ а.д. са седиштем у Земуну, чији је пуномоћник Немања Јоловић, адвокат из ... и Јавног предузећа „Пошта Србије“ са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог Грађевинског предузећа „Планум“ а.д. Земун, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2128/24 од 23.04.2025. године, у седници већа одржаној 20.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог Грађевинског предузећа „Планум“ а.д. Земун изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2128/24 од 23.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2128/24 од 23.04.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду П1 4498/13 од 06.10.2020. године, тако што су тужени солидарно обавезани да тужиоцу, на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од октобра 1997. године закључно са 03.02.2008. године, исплате појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспећа сваког износа до исплате (висина износа и датум доспећа наведени у изреци). Ставом другим изреке, обавезан је тужени Грађевинско предузеће „Планум“ а.д. Земун да на досуђене износе изгубљених зарада за тужиоца уплати Републичком фонду ПИО, Филијала у Новом Пазару, доприносе за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка саржано у првостепеној пресуди, тако што је одбијен захтев туженог Грађевинског предузећа „Планум“ а.д. Земун којим је тражио да се обавезе тужилац да му на име трошкова парничног поступка исплати износ од 471.450,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени Грађевинско предузеће „Планум“ а.д. Земун, да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 580.600,00 динара. Ставом петим изреке, обавезан је тужени Грађевинско предузеће „Планум“ а.д. Земун да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 125.000,00 динара.

Ставом шестим изреке, одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени Грађевинско предузеће „Планум“ а.д. Земун је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11....10/23, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању које је по одржаној расправи утврдио другостепени суд, тужилац је био у радном односу код туженог Грађевинског предузећа „Планум“ а.д. Земун до 24.10.1997. године када му је престао радни однос због неоправданог изостанка са посла пет радних дана узастопно, јер се није јавио на рад по пријему телеграма којим га је тужени позвао да се одмах јави на рад. Пресудом Окружног суда у Београду Гж1 5470/07 од 28.11.2007. године, преиначена је пресуда Четвртог општинског суда у Београду П1 2609/06 од 31.05.2007. године, тако што је поништено као незаконито решење о престанку радног односа тужиоцу од 10.11.1997. године и обавезан тужени да га врати на рад. Према разлозима наведене пресуде, тужиоцу је радни однос престао јер се по позиву послодавца који му је упућен телеграмом, није јавио на рад. Међутим, тужилац није примио овај позив јер он није потписао пријем телеграма, већ је то учинио достављач поште ББ, што произлази из налаза и мишљења Комисије судских вештака Института безбедности Београд. Како тужилац није био уредно позван да се јави на рад код туженог у року који му је остављен телеграмом, по оцени судова тужени није неоправдано изостао са посла, због чега је решење о престанку радног поништено као незаконито. Поступајући по наведеној судској одлуци, тужени Грађевинско предузеће „Планум“ а.д. Земун је вратио тужиоца на рад по уговору од 04.02.2008. године. Од престанка радног односа 24.10.1997. године закључно са 03.02.2008. године, тужилац се није запослио код другог послодавца, већ је радио на пољопривредном имању свог оца. Из налаза и мишљења судских вештака економске струке утврђен је износ изгубљене зараде тужиоца у утуженом периоду, као и износ тужиочевог удела у профиту оствареном на пољопривредном имању његовог оца у истом периоду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и солидарно обавезао тужене да тужиоцу исплате изгубљену зараду за период незаконитог престанка радног односа уз припадајуће доприносе за социјално осигурање надлежној филијали Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, као обавезе туженог Грађевинско предузеће „Планум“ а.д. Земун. Суд је оценио неоснованим приговор застарелости потраживања, будући да је тужилац за облик и обим настале штете сазнао најраније 28.11.2007. године када је донета судска одлука којом је поништено решење туженог којим му престао радни однос, те да до дана подношења тужбе 04.04.2008. године није протекао трогодишњи рок застарелости из члана 196. Закона о раду. Тужени Јавно предузеће „Пошта Србије“ Београд одговара за штету коју тужилац трпи јер је уместо тужиоца, радник поште потписао пријем телеграма, па како тужиоцу није лично уручен позив да се јави на рад, није се одазвао

позиву послодавца, што је био разлог престанка радног односа који је оцењен незаконитим у судском поступку. Тужени Грађевинско предузеће „Планум“ а.д. Земун одговара по правилима о одговорности послодавца за штету насталу на раду или у вези са радом у смислу чл. 164. и 191. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05).

Неосновано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права и тврди да тужени Грађевинског предузећа „Планум“ а.д. Земун није пасивно легитимисан и одговоран за насталу штету, будући да није непосредни штетник, да не постоји његова кривица за насталу штету, јер нема намере ни непажње, нити адекватне узрочно-последичне везе између радњи туженог и штете.

По оцени Врховног суда тужени су солидарно одговорни за насталу материјалну штету и то тужени ЈП“Пошта Србије“ Београд по правилима из чл.170. ЗОО о одговорности правних лица према трећем за штету коју проузрокује радник на раду или у вези са радом, а тужени Грађевинско предузеће „Планум“ а.д. Земун по одредбама о одговорности послодавца за штету због повреде права запосленог из члана 164. Закона о раду у вези са чланом 154. став 1. ЗОО. Основ одговорности туженог Грађевинског предузећа „Планум“ а.д. Земун је кривица која се претпоставља, а терет обарања ове законске претпоставке сноси послодавац. Тужени у доказном поступку није доказао да не постоји његова кривица за насталу штету, јер је као послодавац могао и морао да има сазнање о свим чињеницама на којима заснива решење о престанку радног односа, што је пропустио, а због чега је решење у судском поступку поништено као незаконито.

Имајући у виду правила о солидарној одговорности и да је одлука о престанку радног односа незаконита, сагласно члану 191. Закона о раду, тужени су дужни да тужиоцу накнаде материјалну штету у висини изгубљене зараде уз акцесорну обавезу туженог послодавца да за тужиоца уплати доприноса за обавезно социјално осигурање. Висина штете је утврђена из налаза судских вештака и досуђена сагласно члану 190. ЗОО, јер је циљ накнаде штете репарација и довођење материјалне ситуације оштећеног у стање у коме би се налазио да није било штетне радње и пропуштања.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић